

Бекъ нама въз тахъ прѣкопцани?
 Не катъ тебе да знашъ да клѣкашъ,
 Чи да ми са кѣрдисвашъ грѣкъ.

— Я бе! ами защо ни псалва
 Слѣбенски, катъ ѿ бѣлгаринъ?
 Или ги Грѣцкижти по дѣкарба?...
 Таквосъ нещъ шж ѿ, а, киръ Маринъ.

— Рекли мѣ Бѣлгарски ни бѣба,
 Якъ ша пешъ Грѣцки пѣй;
 Пакъ той свнтѣра не повѣба,
 И сѣ Грѣцки имъ са косерей.
 Парванъ устѣна задъ брата-та,
 Утѣ негъ хичъ ни бжкъ ни кржкъ,
 Ни си утвори каръ уста-та
 Макаръ са фали чи е Грѣкъ.

Вас: гѣ пѣзнавашъ ли тѣва мѣмче
 Киръ Маринъ? утѣ кѣде ка ѿ

— Пѣзнавамъ го, де тѣ ша са риче
 Чи той утѣ земе далека.

— Хеле ричи, миракъ ма фана,
 Де гѣ ѿ майка-та негъ рѣдилъ?